

Primorski dnevnik

Postnina plačana v gotovini Cena 40 lir TRST, nedelja 31. marca 1963 Leto XIX. - Št. 77 (5452)

Kdo je kriv?

Narodni svet koroških Slovencev, ki združuje predvsem katoliško usmerjene koroške Slovence in zavezane slovenske organizacije na Koroskem, predstavlja ogromno večino koroških Slovencev. Je v zadnji številki (od 21. marca 1963) svojega kulturno-političnega glasila »Naš tednik-Kronika« objavil izjavo pod naslovom »Kdo nosi v škofiji zadnjo odgovornost pred Bogom?«. Izjava nam kar precej jasno odkriva nedopustne odnose do koroških Slovencev v celovski škofiji. V svojem drugem delu postavlja namreč Narodni svet koroških Slovencev naslednja tehtna vprašanja:

«Vemo, da ima naš prevzvišeni nadpastir dobro, blago srce, odprto srce tudi za naše potrebe in da bi rad upošteval naše pravice, če bi drugi tega zaveščno in sistematično ne preprečevali. Pri tem pa le ostane odprto nadvisno vprašanje: Kdo nosi danes pred Bogom zadnjo odgovornost za usodepolna dejstva, da slovenski duhovniki ne smejo več postopati po svoji vesti, da se v šoli ne smejo več posluževati družinske jezika, da ne smejo v šoli z otroki moliti v tistem jeziku, v katerem z njimi doma njih stariši opravljajo običajne družinske molitve?»

Kdo nosi zadnjo odgovornost pred Bogom, da se postavljajo naši duhovniki na zatožni klopi in jih sodijo ljudje, ki zato nimajo legitimacije, ljudje, ki so vse drugo kot prakticirajoči katoliki? — Kdo nosi v škofiji zadnjo odgovornost pred Bogom, da celotna vrsta naših otrok po raznih farah kljub prijavi k dvojezičnemu pouku leto in dan ne sliši več slovenske besede? — Ali tu, g. generalni vikar, ne vidite krivice, — tu, ko gre za naravno pravo nekoga slovenskega človeka in za od Vas tako povečevano pravico staršev?

Kdo nosi končno zadnjo odgovornost pred Bogom za obstojajoči manjšinski šolski zakon v današnji obliki: država ali cerkvena oblast? — Država je širokogrudno predlagala pri formulaciji tega zakona materinsko za učni jezik krščanske nauke, cerkveni zastopniki pa so to edino pravico in krščansko rešitev preprečili in določili za manjšino krivično formulacijo, ki praktično izključuje materinsko pri verouku in poleg tega omogoča — kar je v nasprotju z vsako cerkveno prakso — učiteljem-laikom ne glede na njih svetovni nazor, da »nadzirajo« naše katehete pri poučevanju verouka na dvojezičnem ozemlju.

Kdo nosi slednjo odgovornost pred Bogom v državi za porazno dejstvo, da trpijo naši duhovniki na svojih postojankah dostikrat pravo mučenstvo? Na eni strani jim vest kot najvišji sodnik velja dejanja, ki jih cerkvena oblast s svojimi odloki izrečno prepušča. Na drugi strani pa jih vsak lahko napada in teži na najvišjem mestu in le malo jih sluha. Vse to v zelo cerkvenem predstavitelstvu v določenih primerih naše duhovnike v zaščito in bi jim nudilo možnost obrambe! Tako ni čuda, da se ob tem žalostnem stanju v zadnjih letih osem slovenskih bogoslovcev izneverilo svojemu poklicu. Mlad človek bi moral imeti živce in svetovno stvarnost, da bi si še upal po teh poraznih spoznanjih vrstiti duhovniško službo na dvojezičnem ozemlju.

Dolgo smo čakali, ponovno prosili, a vsa naša dokazovanja so bila na žalost zaman. Nikdar pa nismo mogli s »črtnikom« ali z izstopom iz Cerkve, kot z uspehom grozijo gotovi, cerkveni oblasti znanji ljudje. Sprito zadnjih dogodkov v Dobri vesti, ki so verjetno samo začetek že dolgo vsestransko zasnovane večje akcije, pa ne moremo več molčati. Ako ni človeka v škofiji, ki bi imel pogum in bi bil dovolj doživet, braniti naravne pravice manjšine, potem apeliramo na pravični del vseljenj Cerkve, apeliramo na krščanske čuteči svet zunaj naše države!

V prvem delu pa je v izjavi rečeno naslednje:

«Koroški Slovenci slovnice v zgodovini po svoji otroški vestnosti nasproti Cerkvi in škofu. Ko je nemški del države zavejal val proticerkvenega gibanja »Proč od Rima!«, so slovenski verniki strnjeno stali za svojim škofom in papežem kot najvišjim cerkvenim poglavarjem. Takisto je bilo za časa narodnega socializma. Zavedni Sloven-

Nikdar naši poštirovinski, svojemu materinemu jeziku zvesti duhovniki pač niso bili tako kot danes brez vsake zaslonbe in brez razumevanja cerkvene oblasti za naše življenjske pravice, popolnoma prepričani brezvestni gonji in napadom nahujskanih raznorodovalnih organizacij, ki se skrivajo pod svetlohlodno krinko navideznih verskih gibanj v spodnjem delu države. Na žalost ugotovljamo, da si gotovi, po svoji dvomljivi preteklosti sumljivo elementu svojijo celo »dano« pravico, da nadzirajo naše duhovnike in kot edino zanesljivi poročevalci ugotavljajo »dejanske« jezikovne razmere in potrebe po naših župnijah. Če jim postane kak duhovnik tudi svoje doslednosti, ker pri verouku upošteva družinski jezik otrok, neprijeten, ga zatožijo in posledica je prej ali slej ta, da mora brez zaslusanja in brez možnosti zagovarjanja in obrambe svojega stališa izginiti iz šole. Tako se bližajo vedno bolj kaotičnemu stanju, ko naše duhovnike ne bo več zastavljala in premeščevala cerkvena oblast po danih objektivnih dušnopastirskih potrebah, temveč razna društva staršev in tisti narodni nestrpnosti, ki se spretno skrivajo v ozadiju.

Nek takšen nestrpnost »častnega« formata, ki živi v veliki meri od našega slovenskega ljudstva, je na primer v Dobri vest ob priliki slovenskega evharističnega obhoda na praznik Rešnjega Telesa šel od ženske do ženske in jim naročil, naj za božjo voljo molijo vendar nemški rožni venec, ker bi se ob slovenski javni molitvi tujci lahko »zgražali«.

Kakor je znano, so se takoj po revoluciji v Siriji začela pogajanja med Sirijo, ZAR in Irakom o federaciji med temi tremi državami, kateri bi se pridružili še Jemen in Alžirija. Takoj v začetku so poudarili, da hočejo postopoma ustvariti arabsko enotno skupnost, ki naj bi segala od Perzijskega zaliva do Atlantskega oceana. Sedaj so se v teku pogajanja med Sirijo, ZAR in Irakom, in prejšnji teden so se začeli razgovori tudi z alžirsko delegacijo. Tudi Jemen je že sporočil, da želi biti vključen v to zvezo. Pozneje bi se tej arabski skupnosti lahko priključile še druge osvobodjene arabske države.

DANES

Danes moramo na tem mestu predvsem opozoriti čitatelje na zelo perečo zadevo na Tržaškem, ki jo obravnavamo obširno na peti strani našega dnevnika, in sicer o sklepih tržaškega občinskega sveta za razpisovanje o zloglasni »Federconsorzi«, kajti tudi naši kmetovalci čutijo neposredne posledice delovanja te »velikodušne dobrodelne organizacije«, ki razpolaga z ogromnimi finančnimi sredstvi, katerih del edaj na razpolago bonomijanski organizaciji neposrednih obdelovalcev za gospodarski pritis, ki omogoča, da zbira za se stavbo s križastim ščitom male lastnike in najemnike. Kot je poudaril eden izmed govornikov. Pri tem ne bomo povzpeli vsega tistega, kar smo napisali o dogajanju pri delitvi podpora kmetovalcem, ki so bili prizadeji zaradi suše. Zato smo tudi mi mnenja, da je potrebno to organizacijo reformirati ali pa likvidirati. Najbolje bi bilo, da bi vlada prevzela javno upravo nad vsem, kar je sedaj poverjeno »Federconsorzi«, pokrajinskim kmetijskim združenjem pa naj se vrne največja avtonomija, tako da bi bila »Federconsorzi« koordinacijski organ teh združenj. Strinjamo se tudi s predlogom, naj bi se ustanovila parlamentarna preiskovalna komisija, takoj, ko bo začel delovati novozvoljeni parlament v mesecu maju in ki bi nadaljevala z delom dosedanjega parlamentarne komisije.

Od mednarodnih dogodkov pa naj omenimo napredek v obliki predsednika Združenih držav Mehike v sosednji Jugoslaviji, katere predsednik je skupno s svojim gostom ugotovil skupne poglede na svetovno politiko. Odgovorni voditelji gospodarstva obeh držav pa so sklenili, da bodo medsebojno gospodarsko sodelovanje okrepili in so v ta namen sklenili ustanoviti mešano jugoslovansko-mehičko gospodarsko komisijo, kakor tudi, da si bodo čimprej izmenjali obiske gospodarskih delegacij.

Najvažnejša večeršnja mednarodna vest pa je vseskozi poročilo ameriškega državnega departmaja, da je ena ameriška podmornica na atlantski pogon z izstrelki »Polarisi« že prišla v Sredozemsko morje.

V Franciji nadaljujejo rudarji s svojo stavko že 31. dan in vse kaže, da je edino upanje za obnovitev pogajanj na posredovanju pameznih prefektov, čeprav se še vedno ne ve, na kakšni podlagi se bodo pogajanja lahko obnovila, če vlada odklanja več kot 6,5 odst. povečanja mezd od 1. aprila dalje.

Tudi s področja Kube ni nobenih poročil o zboljšanju položaja, vendar pa ni bilo večer »izjemo« tudi nobene novice o kakem novem napadu kontrarevolucionarjev. Pač pa so iz ne preveč oddaljene salvadorske prestolnice sporočili, da so gvatemalska letala obstreljevala tri salvadorske ribiške ladje. Gvatemalska vlada še vedno drži svoje prebivalstvo pod obsejnim stanjem, očitno zaradi tega, ker hoče preprečiti sleherni politični dejavnost v zvezi s predsedniškimi volitvami.

Razkrinkovanje monopolistične dejavnosti Federconsorzi v korist veleposestnikov

PRVO ZBOROVANJE GIBANJA »GAETANO SALVEMINI«

Govorniki so poudarili nujnost ukinitve vseh privilegijev te organizacije in njene temeljite reforme - Preiskava se mora nadaljevati

RIM, 30. — Pod predsedstvom Ferruccio Parrija se je danes začelo zborovanje, ki ga je sklicalo »Gibanje Gaetano Salvemini« in na katerem so razpravljali o »Federconsorzi«. V svojem uvodnem poročilu je prof. Ernesto Rossi omenil, da je bila »Federconsorzi« ustanovljena v Piacenzi leta 1892 na pobudo privatnikov brez intervencije države kot združenja druge stopnje, »da koordinira in omogoči učinkovitejšo akcijo kmetijskih združenj«.

Omenil je postopno razširitev intervencije te organizacije in na raznih sektorjih dejavnosti in je nato govoril o odnosih med »Federconsorzi« in bonomijansko konfederacijo neposrednih obdelovalcev in bonomijansko konfederacijo neposrednih obdelovalcev zemlje. »Federconsorzi«, je izjavil, daje konfederaciji neposrednih obdelovalcev finančna sredstva in instrumente za gospodarski pritis, ki ji omogoča, da zbira pod zastavo s križastim ščitom male lastnike in male najemnike, ki so neposredni obdelovalci, medtem ko konfederacija neposrednih obdelovalcev uporablja s svoje strani pritis, ki ga lahko izvaja na parlament in na vlado s politično težo vojske kmetov, da doseže za »Federconsorzi« večja finančna sredstva in vedno nove privilegije.

Prof. Rossi je dalje poudaril, da je »Federconsorzi« velikodušna dobrodelnica tudi organizacije veleposestnikov, ravnatelj ministrstva za kmetijstvo pa sklenil, da je potrebno temeljito sprejeti »Federconsorzi«.

Nato je prof. Rossi govoril o poslih »Federconsorzi«. Dejal je, da je ta organizacija napravila do sedaj »dobro« posele v zvezi z obvezno oddajo žita, z uvozom na račun države, s kreditnimi operacijami po ugodnih obrestih kot izvršilni organ ukrepov, ki jih določa zakon v korist kmetijstva in kmetovalcev.

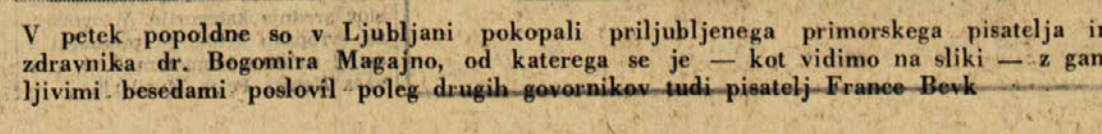
Dalje je ugotovil, da so ti privilegiji omogočili »Federconsorzi« velike dobičke, s tem da »je ta vsilila kmetijskim združenjem svoje posredovanje in se sporazumevala z velikimi industrijskimi skupinami za prodajanje proizvodov, ki so koristni za kmetijstvo, ter sodelovala pri dobičkih družb, pri katerih je delniška«.

Na koncu je poudaril, da je potrebno temeljito sprejeti »Federconsorzi«.

bi pri tem škodovali sistemu državne pomoči kmetom. Poudaril je, da je »Federconsorzi« glavna ovira za razvoj slehernega združenja gibanja in za napredek v državnem kmetijstvu.

Sledila je diskusija. Prvi je govoril socialistični poslanec Anderlini. Omenil je, da v preteklosti ni bilo nobenega parlamentarnega nadzorstva nad »Federconsorzi«. Zato so v zadnjih mesecih ustanovili komisijo za raziskovanje monopolistične dejavnosti in uvedli preiskavo proti »Federconsorzi«. Poudaril je, da je »Federconsorzi« spustila svoje smotne, ki si jih je zastavila ob ustanovitvi in se je spreminjala operacijami po ugodnih obrestih kot izvršilni organ ukrepov, ki jih določa zakon v korist kmetijstva in kmetovalcev.

Dalje je ugotovil, da so ti privilegiji omogočili »Federconsorzi« velike dobičke, s tem da »je ta vsilila kmetijskim združenjem svoje posredovanje in se sporazumevala z velikimi industrijskimi skupinami za prodajanje proizvodov, ki so koristni za kmetijstvo, ter sodelovala pri dobičkih družb, pri katerih je delniška«.

V petek popoldne so v Ljubljani pokopali priljubljenega primorskega pisatelja in zdravnika dr. Bogomira Magajno, od katerega se je — kot vidimo na sliki — z ganljivimi besedami poslovil poleg drugih govornikov tudi pisatelj France Bevk.

Nenni o pomenu volitev KPI: «Borba proti KD»

protestnih demonstracijah proti
jo v Budelu na Holandskem

Papp je danes ohranil evropski naslov srednje kategorije. V dvoboju za evropsko krono je premagal v četrti rundi s tehničnim k. o. izbojca Nemca Petra Muellerja.

H. REIN

MOŽ Z BRAZGOTINO

«Ta brazgotina,» je rekel Woodhaus in s prstom pokazal na mesto med desnim kotičkom ust in široko brado, «ta brazgotina je spomin na policijo.»

Govoril je mirno, brez jeze. Brazgotina, ne posebno velika, je spremenila izraz njegovega lica, ki je bil sedaj nekoliko trši, čeprav mu je v očeh igral nasmeh. Ker sem ga poznal že več let, ni bilo lahko verjeti, da je kadar koli prišel navzkriž z zakonom.

«Spomin na policijo?», sem povzročil začudenje. «Verjetno se šali. Ali pa gre morda za kakšno usodno znamenje?»

Woodhaus je zmajal z glavo. «Ne, to ni bila znamenja. To je bila bolj... kako naj povem... nemara je bila to samoobramba...»

«Samoobramba?» je vzkliknil Fahrhan. «Kako naj to razumem? Policija vas je udarila v samoobrambi? Napadla vas je...»

Gledal sem svojega prijatelja in nenadoma se mi je zdelo, da bi bil sposoben kaj takega storiti. «Ste hoteli mar s tem reči,» sem razveljal na Fahrhandovo vprašanje, «da je morala policija proti vam storiti korake, da bi se vas obranila?»

Woodhaus je priklimal. «Zadeli ste... v določenem smislu...»

«Kako to?» je pripomnil Fahrhan. «Za nekoliko jezo. Ali je kaznivo dejanje ali ni?»

«Točno,» je mirno potrdil Woodhaus. «In vendar... so primeri, ki so na meji. Mislim, da bi bilo najbolje, če vam povem celo zgodbo. Potem boste lahko sami presodili...»

«Od tistih dni je minilo že pet let,» je začel Woodhaus, ki je prišel s počasnimi gibi napolniti in prizgal pipo, kot da bi hotel prekusiti naše potrpljenje. «Tega dne, ko sem se odpravil na oddih, je bila nevdružna vročina. Imel sem se za zelo srečnega, ker sem zapustil New York, ki je bil spreminjen v parno kopališče. Nekaj časa sem stal na hodniku, ko pa sem se naveličal izogibanja mimoidočim, sem stopil v prvi oddelek in sedel na prazen sedež.

Opazoval sem, kako je predele skozi katerega smo potovali, ostal za nami in se izgubljal nekje daleč v sončni svetlobi. Velika okna so odpirala široke vidike, zato sem užival v tej blagodi in razkošju barv. Če sem na nekaj mislil, potem je bilo to samo modro jezero, v katerem sem nameraval ribiti, in samotne planinske poti, po katerih se bom vzpenjal.

Kmalu pa se je znova pojavil nemir, ki razburja in obljublja spremembo. V oddelek je vstopila starejša žena, oblečena v črno. Videti je bila prestrašena. Negotovo se je ustavila pri vratih, krčevito držeč veliko ročno torbico. Toda ta starejša dama ni bila vzrok mojega razburjenja. Za njo se je pojavila njena spremljevalka, mično mlado dekle, bujnih

plavih las in vitkih bokov, ki bi jo opazil med tisoč drugimi. Diskreten in neposreden način, s katerim je skrbela za starko, me je ganil.

Od trenutka, ko sem ugledal to dekle, sem bil fasciniran. Čeprav še nisem uspel razbrati vseh podrobnosti na njej, je imela toliko zunanje lepote in toliko morda se boste nasmejala, ko boste slišali to besedo — toliko srčne toplote. — Da — srčne toplote.

Woodhaus je umolknil. V mislih je, zanesen, obujal spomine... Potem je nadaljeval:

«Pripravil sem se, kako bom ure in ure sedel ter opazoval to prelepo dekle. Toda že po nekaj minutah je vstopila v oddelek neka žena. Iskala je mesto, ki bi ji ustrezalo, in sedla je poleg stare dame. Zena mi je od prvega trenutka ni bila simpatična. Imela je trideset let, ostre črte in nosila je temne naočnike proti soncu.

Z vso pravico bi mi lahko očitali, da se mi za to ženo ne bilo treba brigati. Toda ta mi samo slučajno sedla k stari dami. To je bilo moč videti že po nekaj minutah. Komaj je sedla, že je pričela govoriti. Postal sem še nezaupljivejši, ko sem opazil, da se nenehoma smejala.

«Pripravil sem se, kako bom ure in ure sedel ter opazoval to prelepo dekle. Toda že po nekaj minutah je vstopila v oddelek neka žena. Iskala je mesto, ki bi ji ustrezalo, in sedla je poleg stare dame. Zena mi je od prvega trenutka ni bila simpatična. Imela je trideset let, ostre črte in nosila je temne naočnike proti soncu.

Nenadoma sem se spomnil, da sem nekje prebral, kako išče policija prebrisano tatlico, ki je «delala» v vlakih od New Yorka proti Philadelphiji in iz New Yorka proti Albani. Žrtve je izbirala v glavnem med neizkušnimi, starejšimi ženami, katerim je pokradla ročne torbice.

Odločil sem se, da te žene ne spustim več izpred oči in da bom pazil na sleherni njen korak. Prižnam, bal sem se za mično mlado dekle, ki je spremljala starko. Pred postajo Rannicklat je starka vstala. Pozdravila je ženo, ki je sedela levo od nje in pripomnila: «Smo že v Rannicklatu.» V tem trenutku je skočilo pokonci tudi dekle in odrinilo sedež, na katerem je sedela starka.

«Gospa,» je dejala, «le še dve ali tri minute. Pomagala vam bom pri izstopu, stopnice so visoke.» Starka je hvaležno priklimala. «Zelo ste ljubezni. Mnogo ste mi pomagali.»

Deklica se je skromno in srčno nasmehnila. «Vesela sem... Tako ste podobni moji materi...»

Medtem ko si je starka posajala

la na glavo klobuk in zapenjala kostim, sem opazoval drugo ženo. Lice se ji je spremenilo. V naglici je pobrala vse, kar je bilo v njeni bližini. Podobna je bila lovci, ki je čakal v zasedi. Vsaka njena mišica je bila napeta. Sedela je držeč se z obema rokama za naslonjala. S prsti nog se je upirala ob tla.

Tudi jaz sem se dvignil in se napotil proti vratom. Odločil sem se, da takoj interveniram, če bi žena poizkušala...

Woodhaus je za trenutek utihnil, kot da bi hotel napetost svoje zgodbe še stopnjavati, potem pa je nadaljeval:

«In poizkušala je! Ko se je vlak ustavil, je najprej izstopila mlada deklica. Starka ji je izročila svojo veliko ročno torbico, da bi se lahko z obema rokama oprijela ročajev. V tem trenutku se

(Nadaljevanje na 5. strani)

Peter Grilanc (III. razr. nižje gimn.)

(Iz »Literarnih vaj«)

TUDI ZA KRITIKE IN ESEJISTE BOLJŠI ČASI

Drobni eseji Josipa Vidmarja so le delček iz njegove obširne dejavnosti

Knjigo je izdala mariborska založba Obzorja v knjižnici Razpotja

Korak naprej k boljšemu razumevanju esejev, kritik in polemičnih člankov pomeni prav gotovo dejstvo, da je tej literarni vrsti tudi mariborska založba Obzorja posvetila svojo novo knjižno zbirko. V tej zbirki, ki s imenom Razpotja sta do sedaj izšli že dve knjigi. Tretja publikacija pa je izbor esejev

Josipa Vidmarja, ki so nedavno izšli v zbirki pod naslovom Drobni eseji.

Bilo bi skoraj neprimerno predstavljati Josipa Vidmarja saj je vendar po svoji predgovni dejavnosti kot esejist, kritik in dramaturg, po svoji vodilni vlogi med vojno in po vojni kot osrednja kulturna osebnost ter predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, dovolj dobro poznan. Zadošča naj ugotovitev, da pomeni njegova knjiga z drobnimi eseji delček iz njegove bogate umetniško kritične in literarno kritične dejavnosti in majhno odložitve za literarno delo, ki je v mnogocem ostalo raztreseno po raznih revijah in časnikih, s tem pa tudi manj znano širši javnosti.

Knjiga Drobni eseji ima dva dela. Medtem ko je prvi nenehno in vsebuje predvsem likovno umetniške kritike in sestavke, vtise s potovanj in nekaj sestavkov o prevajanju, gledalski in likovni kritiki, je drugi del knjige bolj zaokrožen. Pri nas namreč izključno literarne eseje, kritike in študije o nekaterih velikih mojstrih svetovnega slovarstva: Puškinu, Scottu, Knutu Hamsunu, Thomasu Mannu in drugih. V knjigi so objavljene eseji skoraj izključno starejšega datuma. Vendar pa se tudi v tem delu, ki tvorijo nekatere pester mozaik drobnih esejističnih sestavkov, pa naj bodo v kritičnega ali polemičnega značaja ali pa samo razglabljanja o posameznih umetniških problemih, kaže na avtorja kot pronicljav duha, ki z velikim znanjem, obznanjem pa globoko osebnostno prizadetostjo in iskrim temperamentom ter brezhibnim stilom, obravnava posamezne probleme likovne umetnosti, književnosti ter splošna kulturna vprašanja. Ker se pri tem avtor postavlja vedno na strogo kritično stališče, stoji vedno v obrambi prave umetnosti, pomeni njegovi eseji, čeprav so to le kratki zapiski in male študije, ali pa samo beleške, dragocene berilo za vsakogar, ki hoče spoznati bodisi katerega pisatelja, likovnega umetnika ali pa zavzeti stališče v splošnih kulturnih vprašanjih. Čeprav morda niso tako aktualni, bodo ti drobni eseji vsekakor dragoceni priročnik marsikomu današnjemu javnemu in kulturnemu delavcu. Pomenijo pa tudi, kot rečeno, odločitev Josipu Vidmarju, katerega delo bo tako postalo bližje širši javnosti, saj so bili doslej prav kritiki in esejisti ne samo zapostavljeni temveč tudi več ali manj neznan. Šele v prav zadnjem času se nam po razumevanju vo-

dilnih slovenskih založb tudi v tem pogledu obetajo boljše časi, kar dokazujejo nekatere zadnje izdaje. Založba Obzorja je z Borkovimi eseji v knjigi Na razpotju časa in zdaj z Vidmarjevimi Drobnimi eseji pokazala polno razumevanje za objavljanje tovrstne literature, ki ni ravno najbolj iskano blago.

V svoji zbirki Svet v knjigi je založba Obzorja istočasno kot Sartrovo knjigo igra je konstanta, o kateri smo že poročali. Izdala tudi prevod iz srbohrvaščine. Gre za roman Zapečkarji, delo mlade hrvatske pisateljice Ivanke Vujčić-Lasovszi, ki je v gladkem prevodu Geme Hafner prišel med slovenske bralce. Čeprav ne poznamo niti avtorice niti njenega dela, pomeni izdaja njenega romana priložnost za pozitivno preudelo iz jugoslovanske književnosti, predvsem pa uspešen prodor tudi med slovenske bralce. Roman Zapečkarji sicer ni kak poseben velik roman. Je pa to psihološko odlično zasnovano delo, slovnostno morda še neizdelano, vendar pa dovolj zanimivo in idejno poantirano, da nas ogreje in pritegne.

V romanu pripoveduje pisateljica predvsem o upokojenem geometru Viktorju Malecu, ki se mu kljub vojni in okupatorjem posreči, da doseže vstopitev. V kupljeno hišo na Kraljevici med vrtovi, in vinogradi v okolici Zagreba. Pomagali so mu nekateri sorodniki, ustaši, katerih se Malec predvsem boji, čeprav jim ni niti naklonjen niti jim preveč ne zaupa. Toda Malec je povprečen mešanec, človek, ki rad mir in ki noče niti vojni niti drugih nadlog, ki pa se vedno podreja oblasti, ker se je pač treba podrediti osem oblastnikom. Zato tudi ne odobrava partizanskih akcij, čeprav na lastni koži spozna vso zločinsko podlost ustašev. In zato tudi ničesar ne ukrene, da bi rešil svojega nečaka, samo ker se boji, da se ne bi v tem komu zameril ali da bi kaj tvegal. Rašji dopusti, da mu nečaka ustrelje kot talca, čeprav je bilo že napeljeno vse za njegovo rešitev. Peter Malec ostane zapečkar, človek ki skuša pred vojno skriti glavo v pesek in ki egoistično gleda samo sebe in vidi samo svoj mali svet okoli sebe. Zato ga nič ne premakne, da postane v svoji egoistični koristljivosti naravnost zaplen, čeprav čutimo včasih do njega pomilovalno sočustvovanje.

Taka je preprosta zgodba v kateri nastopa pisateljica Ivanke Vujčić-Lasovszi, od malih otroških let, od malih nesreč, od povčel, sosedov in sorodnikov, do podrepanikov oblasti in ustaških zločincev. Tako se nam v romanu predstavi cela galerija zanimivih likov, z dobrimi in slabimi lastnostmi, med katerimi pa je prav lik osrednje osebnosti odlično karakteriziran in plastično predstavljen. Tudi vse do najne prepričljivo izhaja iz osebnosti glavnega junaka, tako da je v tem pogledu pisateljica nedvomno dosegla velik uspeh. Tudi njena osebnostna fasciacija nastaja je poleg kritike socialnih krivice in nizkote nebičnosti glavne osebe, prepričljiva in stvarna, čeprav prefinjeno podana. Dejanje je tudi zaokroženo v času in prostoru in obravnava izsek dveh, treh dni, z retrospektivnim pogledom v preteklost, s čimer pisateljica svoje osebe le še bolj karakterizira. Uspej je tudi prikaz celotnega ozračja v okupirane Zagrebu. Če odštejemo nekaj prej omenjenih slabosti, moramo Zapečkarje označiti kot delo, ki je zaslužilo tudi prevod v slovensko.

Sl. Ru.

JOŽE JAVORŠEK

APOTEOZA BERAŠTVA

Tisto noč, ko sem poslušal to antično zgodbo, sem po cesti hodil preko trupel. Ta stavek je treba razumeti dobesedno, v njem ni nobene pripodobe, nobenega namigovanja in nobene samoizpovedi. Zakaj v Indiji nekateri ljudje spijo na cesti: zavijejo se preko glav v svoja bela oblačila in se sprožijo v spanec v popolnoma vodoravnem stanju, zato so do pike podobni mrličem iz Svetega pisma ali pa pekavskim štručam, ki jih v pekarni polagajo na moko potresene police. Te štruče leže včasih čisto skupaj, včasih narazen, tako da se lahko samotni nočni popotnik preko njih prestopa. In takih štruč spi na cesti v Delhiju čez 100.000, v Bombaju čez 800.000, v Kalkutti pa čez pol milijon. Če bi vsi narod, kolikor pa je doma in po svetu, sel prenočevati na ceste, ne bi dosegel števila te vrste brezdomcev.

A prava mizerija, nočna mizerija in mizerija, ki jo vidiš na hitru, še ni sprito velike beraštvo, ki sicer vlada v Indiji. Pravi, da je registriranih beračev okoli pet milijonov, a verjetno jih je še več, zakaj po zadnjih štetjih v Indiji je brezposelnih ljudi nad sedem milijonov. In kaj naj brezposelnih počno? Beračje je zanje edini izhod, zlasti ker beračenje ni v Indiji nikakršna sramota. Zato se proti popotniku izteza od vsehposod roke pa če gre iz hotela ali seda v avto, če hodi brezbržno po cesti ali pa če ogleduje pokrajino. Te roke, te strašne roke, ki jih ne bo mogoče izgnati iz spomina, pa niso tako pretresljive, kakor obrazi, ki nemo prosijo, moledujejo, zahtevajo, a tudi ti obrazi niso tako upjoči kot tiste črne, lačne, globoke oči, ki se vsesajo na človeka kot pijavke in ga ne izpuste iz vida. Te oči so kot neka tajna policija, ki ve vse, ki ima preštete solde v tvojem žepu, misli v tvoji glavi in zlasti tiste trenutke razkošja in pozabe, ki so sprito indijske revščine pravo pravico hudega hudodelstva. Oči indijskih ljudi so nagloblji prepadi, ob katerih sem kdaj hodil. Zrl sem vanje in ertelo se mi je v glavi. Seže ko se mi je glava približno umirila, sem ugledal celotno razporeditev indijskega beraštva — predvsem pa njegov nedosežno visoki hierarhični vrh saduje. To so sveti ljudje. Prepoznati jih je mogoče že po obleki, zakaj opravljeni si bodisi v rjavkaste zaključevaste tunje ali pa so skoraj ali pa čisto nagi. Nago telo si navadno preplekajo z raznimi barvami, ki jih ščitijo zoper zunanji svet, hkrati pa so te barve molitvena znamenja, oziroma molitvena zveza z božanstvi. Saduji so asketi. Njihovo edino opravilo na zemlji je njihovo notranje življenje, vse zunanje oblike življenja, torej tudi obleko, zaničujejo do skrajnosti. Osmija me mecum porto je potemtakem množična prikazen, ne pa samo duhovita filozofija posameznikov. In ker stoji na vrhu beraštva, njihova aristokratska pozicija ali njih zahteva tudi plemenitost: zato ne prosijo, temveč se brez besede postavijo ob vrata in hišni gospodar jim morda zavoli svojega dušnega blaga prinese prehrano.

A vsega tega ni mogoče razumeti, če ne razumemo, da je spoštovanje do beračev v Indiji sad starodavnega izročila in da je prav v beraštvu skrita veličastna poduhovitvenost Indije. Gre namreč za nekto psihotehniko, ki je nakazana tudi v krščanstvu, saj tudi krščanstvo oznanja ubodstvo. Ta azijska velemodrost, ki je s krščanstvom prišla v Evropo, se je v Evropi obrnila samo v organizacijski obliki samostanov, ki pa so seveda samo karikatura pristne azijske golote in pristnega azijskega ubodstva. Če pomislimo, kako se je to azijsko-evangeljsko priporočilo izrodilo v razne Vatikane, v banke Svetega duha in v zmagovitno gospodarstvo kristjanov, oblike človeka zona. In še iz tistih nekaj Diogenov, Františkov Asijskih in Terez Avilskih, ki jih imamo, je naš propagandni stroj omike, ki tako natančno in imenitno deluje, napravil filozofe in svetnike, a nikdar se ni dotopal do svete teme in svete eksistence azijskih Diogenov, azijskih Františkov in azijskih Terez.

Beraštvo je oblika duhovnega življenja, ki se je rodila v Indiji in ki jo je Indija posredovala Aziji. Ali pa je beraštvo učinkovita duhovna sila, to seveda drugo vprašanje.

Nepoučeni Evropejci pa bi lahko štel med berače tudi ljudi, ki so izven kaste: nedotakljive, parije, otroke božje ali kakor jim že pravijo. Teh je okoli 55 milijonov. V svoje žalostno stanje so zabredli iz verskih, higienskih in estetskih razlogov. Parije so v svojem prejšnjem življenju bili človek, ki se je najbrž vrazil pregrešil zoper človeške in božje zakone, zato se je zdaj rodil za kazen kot paria. Paria je bil lahko v prejšnjem življenju bramin, a v novem je njegovo stanje oblika kazni za nezane grehe. Paria pa seveda lahko postane tudi tisti, ki se v trenutnem življenju pregreši zoper zakone svoje kaste in ga torej iz nje izvržejo. Gre torej za nekakšno indijsko pekel, da in pekel je v glavnem sociološki in psihološki pojem, kot je Sartrov pekel v drami Za zapirami vrati. Paria nima nobenih pravic in same dolžnosti. Opravljal mora najnižje posle, ki jih človek opravlja in zato se ga nihče ne sme dotakniti. V primeru če se ga kdo dotakne, se mora podvreči dolgotrajnemu čiščenju. Tisti prvi higienski nagib, ki je upeljal ta zakon, se je seveda razrzel v pošastno liturgijo, a ta liturgija ima svoje divje posledice. Parije so namreč ljudje, ki so nabiti z manjvrednostnimi kompleksi, saj jim jih njihov položaj vsak dan sproti ustvarja. Če pomislimo, da je še pred nedavnim moral parija, ki je še čez čisto, zvoniti z zvoncem in vpiati: «Pazite, bramin, ki ste mogoče v bližini, in se odstranite, zakaj paria gre čez cesto! Lahko bi vas okužila!» in tako mislimo, kakšna groza je spremljala vsakdanje življenje teh ljudi. Nikar na svetu torej ne najdemo nobenih ljudi, ki so bili tako trajala industrija manjvrednih ljudi in nikdar in nikjer ni bila ta industrija tako prefinjena in tako neznosno nečlovečasta. Nekdanji sužnji so bili sprito izvenkasti ljudje, pravi pravci gospodje, zakaj sužnje, kolikor vemo, so v glavnem izkoriščali le telesno, v Indiji pa so parije izkoriščali telesno, zlasti pa so se skupali na njihovo duševnost, zato so indijski brezaktnosti uničena, pomoljena, opljuvana in razžaljena človečnost, ki se kot glista mota po blatu vestranskih nizkosti.

Gandhi se je prvi uprl in junaško razglasil enakopravnost nedotakljivih z drugimi ljudmi. Nalazil jih je krstil za otroke božje, se nalahko družil z njimi, prosil zanje in tako pripravil ukinitev tega psihološkega pekla na zemlji. Morebiti je prav njegov junaški boj za počlovečenje brezaktnikov najbolj nenavadna in najbolj svetniška poteza njegovega genija. In kaj je dosegel? Moderna in svobodna Indija je z zakonom zaščitila enakost ljudi, Nehru pa je v pogovoru s Tiberjem Menziesom z nekakšno nasprotujočo si melodijo v staro dejal o nedotakljivosti tole: «Pravzaprav je nedotakljivost ne na tem, da izgine. Dejansko obstaja samo še v nekaterih osamljenih pokrajinah, toda ljudsko prepričanje je zoper nedotakljivost. Prav zaradi gospodarskih razmer, novega načina življenja, naše propagande, prizadevanj in zakonov, je nedotakljivost že popolnoma izumrla. S tem je končano.»

In kaj bo z revščino kot nefilozofskim pojmom, s tisto revščino, s katere peklenasto območje sodijo tudi nedotakljivci? Kakšno bo moderna Indija nahranila vsa lačna usta? In kaj bo s tistim duhovnim bogastvom beraštva, ki pa je najbrž okle za moderni razvoj Indije? In kdo je tisti nebolji, ki si je izmisli lažni pojem indije Koromandije? In kaj sem jaz in kaj je Aleksander ob sili beraštva? Kaj bo z njim? Kaj bo z mano? Kako je mogoče, da se mi ta klopota, ki sem jo prejel, v stiku z indijsko revščino, sploh ne pozna? Samo vedel sem, da sem jo prejel, zabolela pa me ni in še manj pretresla. Se naprej bom torej živel drugače kot žive saduji, stregel bom svojim vsakdanjim velikim in drobim strastem, zbral bom okoli sebe predmete pomembne in nepomembne narave, skrbel za svojo znanost in svoje evropsko narekovajih, skratka, ostal bom natanko tak kot sem bil: človek, ki gleda vase zato, da bi njegova ekstravertiranost in potrebe, ki jih čuti kot bitje v znanjem svetu, prišle še bolj do izraza.

In taki smo skoraj vsi moderni evropski intelektualci. Med nami ni pravih svetnikov, in če so, so svetniki zato, da bi na vse štiri strani sveta razglasili svojo osebnost. Ne poznamo anonimnih duhovnih dejav.

Kar se tega tiče, je Aleksander neprimerno na boljšem kot jaz. Njegova naznoster usmerjena osebnost braminkega kova mu zagotavlja celovitost in harmoničnost duha in s tem klasično učinkovitost.

Kljub temu ne bi hotel z njim zamenjati. Do konca, pa četudi do katastrofe, moram preživeti avanturo sodobnih evropskih ljudi.

(Odloomek iz knjige Indija Koromandija, ki je izšla pri založbi Mladinska knjiga v Ljubljani.)

MIROSLAV KOŠUTA

KOLIKO VODE

Koliko vode čez tvoje telo, od dolgega pričakanja, koliko mračnih želja in slutenj. Zda se vračam, dobra kot domače dvorišče, kjer so se razcvetale prve rože med kamni, ki so bili vsak zase malo čudo. Svetla od tolikega sonca, nemirna od večera, ki ga tajiš. In si sveže lubje in vlaga ob koreninah, si žeja v črni prsti, razširjena zepica neba, ki drhti in čaka.

NOSIM TE

Nosim te med dnevom in nočjo. Skrivam te v svoji črni krvi. S sipno kostjo rišem tajna znamenja po produ — zaklinjam slepe mreže: sivi jambor je kot oko stražarja.

Tavava z obrežja na obrežje, daleč stran od lačnih čolnov, kjer so druga k drugi položene ribe: njih hrbit se blešče kot noži.

Iz zbirke Morje brez obale, ki izide v kratkem pri koprski založbi Lapa.

WILLIAM SAROYAN

PISATELJ

Pisatelj je duhovni anarhist, kakršen je na dnu duše vsak človek. Z vsem in vsakomer je nezadovoljen. Pisatelj je vsem najbolj prijatelj in edin resnični sovražnik — dober in velik sovražnik. Nikdar ne gre z množico, vendar ji tudi nikoli ne pritegne.

Pisatelj, ki je zares pisatelj, je upornik, ki se ničesar ne drži. Ne prilagaja se, in sicer iz preprostega razloga, ker ni ničesar, čemur bi se lahko prilagodil. In če je kaj, čemur bi se veljalo prilagoditi, se pač ne prilagodi ali le na pol.

Celo spi in počiva drugače kakor drugi ljudje. Če je mrtev, je najbrž prav tako mrtev kot ostali ljudje, toda tako dolgo, dokler živi, živi kakor nihče drug, celo ne tako kot kakšen drug pisatelj.

Pisatelj, ki je zares pisatelj, je tudi norec. Nikogar na svetu ni tako lahko ponižati, zasmejavati, odrinili ob stran in prezirati, in tudi to je točno tako, kot mora biti.

Tudi prisojenje je, dokazano prisojenje, toda razumejati kakor vsi ostali, odhajan je z najmojnitvejšim razumom, edinim, ki je vreden pozornosti — živim, ustvarjajim, ravnjam, pogumim, neustrašnim in vzvišenim razumom svobodnega moža.

Kaj nam svetujem temu, ki bi utegnil postati pisatelj? Ne vem, kajti vsakdo bi utegnil biti pisatelj, pisatelj pa, ki je zares pisatelj, ne potrebuje nikakršnega nasveta in ga tudi ne išče.

V gledališču »Verdi« je sedaj na sporedu R. Straussa »Kavalir z rožo«, ki ga pojejo v nemščini. V glavnih vlogah nastopajo (z leve na desno): Liane Synec, Gisela Litz, Liselotte Hammes in Georg Schnapka.

Izložba radova naivnih umjetnika Jugoslavije iz kolekcije zagrebačkog novinara Gerharda Ledica
PIONIJSKO KAZALIŠTE TREŠNJEVKA
Zagreb
ožujak-travanj 1963.

Med slovenskimi slikarji gotovo nihče toliko ne razstavlja kot naš znanec Joža Horvat-Jaki: večinoma sam včasih pa v družbi s kakim drugim umetnikom ali v skupini. Sedaj n. pr. razstavlja v skupini enainvitihi na Trešnjevki, Zagreb, razen tega pa ima v Zagrebu še posebno razstavo svojih slik in grafik. Razstava naivnih je posvečena spominu Mirka Viriusa, kmeta slikarja, ki je pred dvajsetimi leti izgubil življenje v koncentracijskem taborišču. (Reprodukcija z naslovne strani razstavnega kataloga: Pošast z eno nogo.)

VZ NAŠIH KRAJEV

T E D E N

PO SKLEPU OBČINSKEGA SVETA ZA RAZLASTITEV 810 TISOČ KV. M ZEMLJIŠČ NA KOLONKOVCU

SMRTNI UDAREC tržaskemu vrtnarstvu?

Sklep občinskega sveta je že veljaven - Preprečiti je treba hude posledice, dokler je še čas, sicer bodo izginili zadnji vrtovi, ki zalagajo Trst s svežo zelenjavo - Na razpolago so druga področja

Pogled na del lepih vrtov na Kolonkovcu, ki jih hočejo razlastiti

Se zadnji vrtovi v tržaskem predmestju, ki zalagajo naše mesto z zelenjavo in povrtninami, so v nevarnosti, da izginejo. Kakor smo že poročali, je namreč 18. marca tržaski občinski svet z glasovi demokrata, socialdemokrata, republikancev in liberalcev odobril sklep o razlastitvi 810.000 kv. m zemljišč v Rocolu-Melanu, pri Sp. Magdaleni in pri Sp. Magdaleni pod Rovtami, za gradnjo ljudskih hiš, upravnih poslopij, šol, vrtov, igrišč, cerkev, cest, itd. V Rocolu-Melanu bi na podlagi tega sklepa razlastili 183.000 kv. m zemljišč in jih plačali po 3000 lir, pri Sp. Magdaleni 335.000 kv. m po 700 lir in pri Sp. Magdaleni pod Rovtami 392.000 kv. m po 3000 lir. Na tem področju naj bi v prihodnjih 10 letih zgradili skupno 5500 stanovanj. Tako bi nastala tri samostojna naselja.

Ta sklep občinskega sveta, oziroma načrt za nova naselja na Kolonkovcu, spada v okvir splošnega regulacijskega načrta tržasko občine, ki je bil na ogled občinstvu na sejo 22. marca. Občani in ustanove imajo pravico, da predložijo svoje pripombe, predloge in popravke občinskemu tehničnemu uradu do 20. aprila. Veljavno šele z dekretom predsednika republike, sklep občinskega odbora pa je takoj veljaven.

Ta sklep občinskega sveta bi pomenil smrtni udarec za tržasko vrtnarstvo. Zaradi tega je nujno potrebno, da se pravočasno prepreči posledice,

ki bi nastale. Prepričani smo, da se bodo za pravično rešitev tega vprašanja zavzeli pristojni mestni kmetijsko nadzorništvo, urad za kmetijstvo in gospodarstvo pri vladnem generalnem komisariatu, trgovinska zbornica in strokovne organizacije kmetov.

Popolnoma naravno in razumljivo je, da so vrtnarji zelo zaskrbljeni. Prav tako pa se opaža zaskrbljenost tudi v mestu. Pri zadnji vrtnarji bi izgubili svoje vrtove, ki so vir njihovih dohodkov, mesečni pa ne bi več dobivali vsak dan sveže zelenjave in povrtnin. Prav na Kolonkovcu in pri Sv. Anji, kjer obdajajo zadnji udarec za tržasko vrtnarstvo, so se ohranili vrtovi, saj so drugod zaradi raz-

Z obiska pri vrtnarjih

Ko je po dolgem mrzlu in dežju te dni spet posijalo sonce, smo obiskali nekaj vrtnarjev na Kolonkovcu in se z njimi pogovorili o namenu tržasko občine. Doma ni bilo nikogar, vsi so bili na delu. Zima je bila dolga in ostra. Ni jim prizanesla. Izgubili so zaslužek, zdaj pa jih preganja delo. Vrh vsega tega pa še skrb, kaj bo jutri, če bodo zares stroji začeli grmeti in bodo rušili terase, trte, krasne lehe in sončne grede. Kam potem? Denar bi kmalu spahnel. Vrtovi bi izgubili. Mar bi potem nabirali radič, solato in drugo zelenjavo po velikem trgu ali po tesarah mestnih palač?

Najprej smo se ogledali pri Poljakovih, oziroma po domače pri Bernardih. Ob cesti Obstalunga lepa hiša. Vse snazno in na svojem mestu, pred hišo pa 5000 kv. m do zadnje pešne skrbno obdelanega vrta, po vsej vrsti napeljana voda, vse za zelenjavo in 300 m latnika. On pravi, solato, čena zaliva radič. Šel je pogledat načrt. Rekel so mu, da bo vrt presekala cesta in da mu bo nekaj ostalo, da ni misliti na nobeno popravilo. Če bo šlo na trdo, bo odločilo sodišče. Tako so mu odgovorili.

Občina ne more delati z nami, kar hoče. Dali bi nam nekaj denarja. Kaj bi si s tem pomagali? In zelenjava za mesto? Kaj bodo mlado solato vozili iz Padove? Veš, koliko damo vsako leto v to zemljo? Samo za gnoj 120.000 lir. In voda? In truda? Trava te vrtnice hočejo? Glej tja gori, saj je dovolj prostora pod Lovcem. Na inšpektoratu so obljubili, da se bodo zavzeli.

Pokaži mi, kod naj grem k Marcelu Coku.

Velika lepa hiša s dvema etažama, pri hiši pa 11.500 kv. m vrta, njive, trte, odkrite in pokrite grede z najlonom. Pri trtah dela stari oče, oče in sin pa kopljata rjavo, nad katero je speljana žičnica s ključa do tovarne cementa. Hišo so si sezidali pred 5 leti, po načrtu bi pa bile morali porušiti, del vrta pa bi bili uničili za trg.

To je ena izmed največjih emandrijev, na kateri živi dve družini. Sin Marcel, star 26 let, je nekaj let delal kot električar, pa mu je bolj všeč delo na vrtu, ker je tako bolj neodvisen in sam svoj gospodar. Z veseljem vrtnari že štiri leta. Zakaj naj bi mu ubili to veselje ter ga spravili na cesto?

MARCEL COK, ml.

Zanima nas, kaj bo povedal. Ko izve, da bo izšel članek v «Primorskem dnevniku», pripomi: «Napisište, napisište dosti. Prav bi bilo, da bi tudi drugi časopisi kaj napisali in protestirali. V Rimu pravijo, da hočejo podpreti kmetijstvo in delajo zelene načrte, tu pa hočejo uničiti vrtnarstvo. Čudno, da občinski svet ni glasoval proti. Ali se niso zavedali, ali ne poznajo tega kraja in teh vrtov? To je treba preprečiti.

Pri Lukacjih, skoraj na skrajnem vzhodnem delu blizu krož-

ne avtomobilske ceste, gospodar pomaga zidarjem, ki širijo čedno hišo. Stara mati Josipina, gospodinja Justina in hčerka Sonja nabirajo in čistijo mlado solato, ki jo bodo ob zori že pripeljali na zelenjadni trg. Nona Josipina se je rodila v sosednji hiši. Od kar je prišla na svet živi tu. Od otroških let nabira in vozi zelenjavo v mesto. Tu dišaj vsak dan pelje s sinom zelenjavo v Trst, popoldne pa pomaga nabirati in čistiti.

Gospodinja pridno nabira in prinaša solato: «Ma kaj si mislijo nekomunisti, da bomo na stara leta menjali svoj mestni kraj nas pustijo pri miru.»

«Nona, se spomnite kakšno tako dolgo stime, kot je bila leta 1918, odkar sem živa ni bilo

tako. Letos nas prav tare. Ne spominjam se, da bi se nikoli lahko spili do 6 ure, kakor letos. Ni bilo kaj obrat in peljat na trg.

Da letos je nona Josipina lahko spala - pozimi - do 6 ure, in ne samo ona, tudi drugi emandrijev, ker niso imeli dela, zelenjave - in zaslužka. Zdaž se spet vstajajo bolj zgodaj. Se jim vreme dela preglavice in sonce ne greje kot bi moralo. Kakor da vse to ne bi bilo še dovolj, pa jim zdaj grozi, da jim bodo vzeli vrtove, ki so jih rodovi nekomunisti, da jih bodo spodili z zemlje od katere živijo. Ne, to je nemogoče. To bi bilo preveč krivično za te ljudi, ki delajo kot mravčje od zore do mraka.

ALBIN BUBNIC

Nona Josipina, gospodinja Justina in hčerka Sonja nabirajo in čistijo mlado solato

Triglavski

(Nadaljevanje z 4. strani)

tis), toda končno so se le pokazali izraziti obrisi gora, ki danes obdajajo to čudovito dolino. Od tedaj naprej pa so v njej zagospodarili samo dež, sneg, led in veter. In seveda tudi sonce. Spomenili so jo, sicer nekoliko, toda v bistvu je ostala takol, kot se je dvignila iz pradavnega morja: očarljiva, lepa in tako privlačna, da še danes ljudje XX. stoletja hodijo ure in ure samo, da se znajdejo v njenem naročju. Ta nujno suhoparna, opis Doline triglavskih jezer lahko navede nitatelj, ki ne zahaja v gore, v prepiranje, da v določeni višini zamre vsako življenje. Temu pa ni tako. Bz ko v poznih pomladanskih mesecih skopni sneg, se življenje prebudi povsod z vso silo. Niželežji gozdovi ozelenijo in vseh vrst cvetlice začnejo urekivati prostrana pobočja doline. Njihove barve so tako iver in tako številne, da dolinska flora ne more takmovati z njimi. Konec julija in v začetku avgusta je pogled na dolino najbolj pester: oko se naslaja ob krasni pletci barvi rododendrona, murkela, encijanov in stoltnam najnežnejšega cvetja. Triglavski narodni park je bil ustanovljen med drugim tudi zato, da se zaščitijo prav to neizmerno bogstvo visokogorske narave.

Kaj pa živalstvo? Ko se govo-

ri o tem, se človek najprej spomni na gamsa. Ta čudovita žival je še vedno zelo številna na vsem triglavskem pokorju, toda le redko jo zagledaš. Toda gams je le največja žival, ki živi tu. Številne so najrazličnejše živalske vrste, da ne govorimo o žuželkah, ki si najdejo zavetje in hrano na samih vrhovih, ali v njih bližini.

Konec septembra začne to bujno življenje hirati. Niso več daleč zimski mrazovi, ni več daleč prvi sneg, ki bo pobelil strme vršake in njih pobočja. Življenje se umakne v razpoke, v votline, pod snežno odejo toda ne propade; samo zaspri ter se pripravljajo na novo pomlad.

Mož z brazgotino

(Nadaljevanje z 3. strani)

Je ob meni znala druga žena. Odrinila me je na stran in hotela skočiti iz vagona. Zagrabil sem jo za ramena in jo potegnil nazaj. Obrnila se je, zasikala nekaj nerazumljivih besed, z bliskovitim gibom se je osvobodila mojega roka in me s pestjo močno udarila po licu. To je bil v resnici mojstrski udarec. Na roki je imela dva prstana in od teh mi je na licu ostala brazgotina. Woodhaus se je kazalec dotaknil brazgotine. Gledal nas je kot človek, ki še ni izdal svoje največje skrivnosti.

«Zena je bila namreč znamenita detektivka C. Bootie», je nadaljeval Woodhaus, «jaz pa, idiot, sem jo onemogočil, da bi ujela pri delu dolgo iskano tatice - tisto mično mlado dekle!

Ne bom ponavljal, kaj vse so mi povedali gospodična Bootie in drugi policisti. Zame je bila sreča, ker so dekle čez nekaj dni vendartje ujeli. Z vso pravico so sumili, da sodelujem s tatice. Vidite torej, da dolgujem to brazgotino policiji, čeprav nisem storil nobenega kazniviga dejanja.

Woodhaus se je nasmejal, potem pa je skomignil z rameni: «Od tistega dne dalje nimam nikakršne želje več, da bi še nastopal kot detektiv-amater.»

KMETJE, VRNARJI
Za vsako vašo potrebo se obrnite na domačo trvdko
FURLANI EDVARD
TRST, Ul. Milano 18
TELEF. 35-169

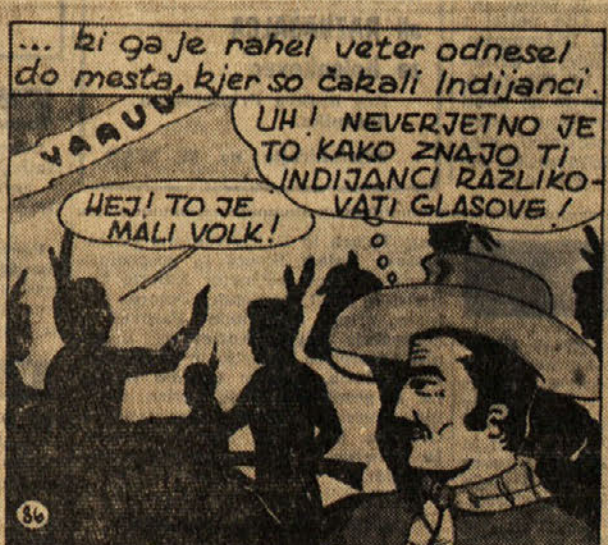
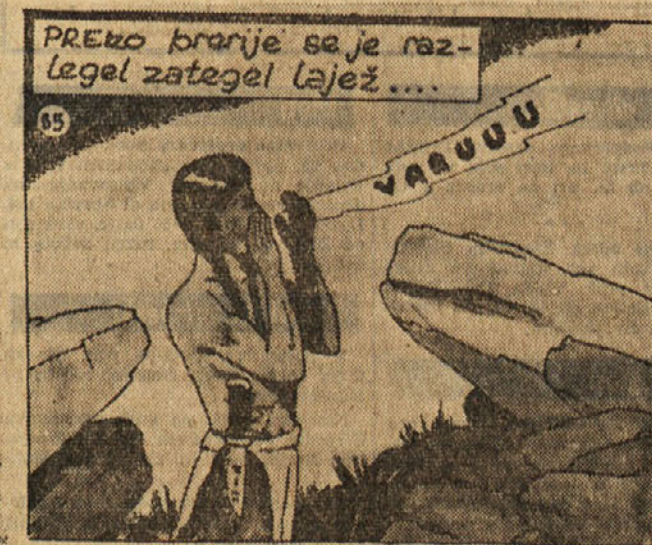
katera vam nudi po najnižjih cenah vsakovrstna semena najboljših inozemskih krajev in semena lastnega pridelka ter ručne sadike, žveplo, modro gallico nacionalno in angleško, umetna in organska gnojila ter vsakovrstno orodje in stroje vsake velikosti.

Ekskluzivni zastopnik za Tržasko, Gorisko in Beneško Slovenijo: svetovno znanih strojev za obdelovanje zemlje ter kosilnice «AGRIA»

Riše:
J. Fabul

KAVBOJ in ZLOGLASNA

Riše:
Šuš

Zdirjala sta preko naravnega mosta in se ustavila....

IZ TRŽASKIH SODNIH DVORAN

Ukradeno uro in zapestnici
je odvrget na dvoriščno smetišče

Okradel je lasno teto med njeno odsotnostjo iz stanovanja

Pred kazenskim sodiščem (predsednik Boshini, tožilci Pascoli, za-
pisnikar Strippoli, obramba Uglesich)
se je moral zagovarjati večer-
aj 19-letni Mario Butarica s Trga
Stare mitnice 7. Mladeniča so ob-
tožili, da je 9. oktobra lani ukrad-
el svoji teti Emiliji Kokič, vd.
Boccia, zlato žensko zapestno uro,
dve zlati zapestnici in nekaj jest-
vin.

Zdi se, da je šlo tudi v tem pri-
meru za mladeniča, ki se je znašel
v zatonu klopi zato, ker ni bil
pravilno vzgojen v svojih detinskih
in otroških letih.

Toda pojasnilo najprej potek do-
godkov v zvezi z inkriminirano ta-
tvinio. Bilo je okoli 14. ure omenje-
nega dne, ko se je Kokičeva, ki sta-
nuje v Mitnarskem drevovoru 155
(Barkovlje) odpravila s tramvajem v
mesto. Po poti je opazila svojega
nečaka Maria Butarica, ki je šel peš
proti Barkovljam. Pozneje je izja-
vil, da se je mladenič tedaj pote-
ljal, da ni imel stalnega biva-
lišča.

Med 16. in 17. uro se je ženska
vrnila domov. Takoj pa je opazila,
da so neznani tatovi vlomili zgoraj-
leseni okvir pri vstopnih vratah ter
tako odprli vrata stanova-
nja. Ko je Kokičeva prišla domov,
so bila vhodna vrata odprta. Bežni
ogled po stanovanju jo je prepri-
čal, da so jo obiskali tatovi. Takoj
je odšla na policijsko postajo v
Barkovlje, kjer je prijavila vido-
v. Dva policijska funkcionarja sta na-
tanjno pregledala vse prostore.
Ob tej priliki je Kokičeva ugotovi-
la, da ji je izginilo iz spalnice več
zlatih predmetov, ki jih je bila
branila v nekem gradu. Tedaj je
vedela, da so jo neznani tatovi odne-
li eno zlato žensko zapestno uro ter
dve zlati zapestnici. Poleg tega je
se ugotovila, da so ji neznanci od-
nesli iz kuhinje en kg sladkorja.
Za izgubo morališev ter nedolocene
kolonije sadja.

Kdo je zakrivil tatvino? Kokiče-
va je izjavila policistom, da jo je
verjetno zagrešil njen nečak Mario.
Svojo domnevo je potrdila s tem,
da je že vedela, da je Mario kra-
del na Trgu Stare mitnice, kjer je
bil skupaj s svojo materjo Kata-
rino Kokič vd. Butarica.

Policiisti so opozorili za mlade-
ničem en dan in pol. Sele 11. okto-
bra so ga zaslišali na domu na Tr-
gu Stare mitnice. Na zasliševanju
je Mario skušal najprej zanikati
vsakršno krivdo, toda nazadnje je
se klonil ter priznal, da je vlomil
v tatvino stanovanje. Razbil je zgo-
rati okvir na vratih ter odprl zapa-
h. Vstopil je v stanovanje ter po-
stavljal omenjenih predmetov. V ne-
ki bližnji sobi se je sprevajal nad
zovek, katerega je odprl s klešča-
mi, ki jih je našel v stranišču. V
klovičku pa je našel nekaj odel-
a in razna oblačila. Ni pa opazil, da
je bilo tam skrivani tudi 100.000
lir. Nadalje je priznal, da je z ro-
vico odprl predal na šivalnem
stroju.

Na zaslišanju je mladenič pove-
dal, da je naslednjega dne odšel v
stavtavljenico, kjer je upal, da bo
zaslužil nekaj denarja. V službeni
ustrojevni zastavljalnice pa jih ni
hotel sprejeti. Ker je bil zaradi te-
ga neuspešno zelo razjarjen, se je
vrnil domov ter vrgel ukradene
predmete na smetišče. Pozneje je
je policiji povedal, da je našel uro
in eno zapestnico, druge zapestni-
ce pa niso nikoli našli, čeprav je
mladenič trdil, da je tudi ta kon-
čal na smetišču. Poleg omenjenih
predmetov so policisti našli v sme-
tišču tudi dve zaponki, ki ju je
Kokičeva spoznala za svoji.

Na večeršnji razpravi so pri-
šli na dan nekatere okoliščine, ki so
kazale, da je bil obravnavna utegni-
ti razvijati do čisto drugega na-
tusa, kot je bilo pričakovati spočet-
ka. Butarica zagovarja je namreč
zahteval naj sodišče zasliši tudi
mladeničevu mater, ki bi pojasnila
zakaj je pravzaprav njen sin skle-
ni okoli svojih tetov. Zagovarja je
namreč trdil, da je Kokičeva
ravnila slabo z Mariom Butarico,
ko je ta pred leti živel pri njej. Te-
daj je njegova mati želela namreč
v Jugoslavijo. Odv. Uglesich je za-
govarjal tezo, da je mladenič okra-
del teto, ker se je hotel maskevat

BOLJUNEČ

Tudi naši fantje se že priprav-
ljajo na emajnice, čeprav nimajo
še fantovskih ur. Na večer pred
1. majem bodo prikrakali »Na
gorico« in prepevali narodne pes-
mi, kakor so jih peli že pred
stoletji njih pradede. Nato pa
bodo na trgu postavili lepo o-
krasno majo, ki ga bodo podli-
naslednji dan po 1. maju. Fantje,
dekleta in nožakarji se bodo zbi-
rali pod majo in prepevali, nato
bo kosarju pošlone domače kapli-
ce, ki so si jo prihranili na pust-
nem pogrebu.

Prav gotovo bo ta običaj, ki se
je ohranil tudi v najtežjih letih,
privlačil izletnike iz mesta, ki so
že začeli prihajati v Glušico.

Po maju se bo začel v Glušici
lov na rake, ki so za marsikoga
prava poslastica, pozneje pa bo-
mo lovili jegulje.

Menda ga ni kraja na našem
področju, ki bi imel še toliko
privlačnih zanimivosti in ohran-
jenih narodnih običajev.

PROSEK

Lukšova hiša z znano gostilno
na križišču ceste Trst-Nabrežna
in Opčine-Nabrežna so začeli
rasti pred zadnjim mrazom, na-
to so delo opustili v četrti pa-
so se spet lotili rušenja kar z bu-
fošerjem. V kratkem bo stavba
zginjila in ne bo več ozkega žala
v središču vasi, ki je bilo zelo
nevarno za promet in varnost
pešcev.

Zaradi dolge zime je vse de-
le v vinogradih in na polju za-
ostalo. Krompirja nismo še po-
sadili, marsikomu pa je zmrazil v
trhavi, Tisti, ki imajo nekaj več
zemlje, so v stiski zaradi pomanj-
kanja delovne sile in tako kme-
lištvo propada. Tudi cvetličarji,
si jih je v naši vasi precej, so
bili prizadeti zaradi mraza in u-
pajo, da bo vendar nastopilo le-
po, sončno vreme.

nad njo zaradi slabega ravnanja v
otroških letih.
Priznati pa je treba, da spočetka
Butarica ni navedel na policijskem
zasliševanju teh vzrokov za osnovo
svojega sklepa, da okrade teto. Te-
daj je izjavil, da je iskal denar, ki
pa ga ni našel.
Spritoč te dejstvo so večer ka-
zenski sodniki zavrnil zagovorniko-
vo zahtevo naj se zasliši tudi ob-
toženčeva mati. Butarica so spo-
znali za krivega ter so ga obsodili
na 1 leto in 4 mesece zapora. Po-
milostili pa so mu eno leto zapo-
ra ter celotno globo, ki znaša 40
tisoč lir.

Pred istim sodniki (tožilci Corsi,
obramba Retta) se je moral zagov-
arjati tudi 37-letni jugoslovanski
državljan Branko Milentijević iz
Beograda, ki je bil obtožen, da je
skusil vhitati v Italijo 99 skat-
lic cigarete ter 3 litre in pol žganja.
Milentijevića so finančarji prijeli
27. t. m. v bližini železniške post-
je ter so ga takoj prišli. Večera
so ga kazenski sodniki spoznali za
krivega hitopastva ter so ga ob-
sodili na 92.000 lir globo. Hkrati so
ukazali naj ga takoj izpuščijo na
svobodo, ker je kazen pogojna in
ne bo vpisana v kazenski list.

KINO PROSEK-KONTOVEL

predvaja danes 31. t. m. z začetkom ob 16. uri barvni film:

SISSI AD ISCHIA

(SISSI V ISCHII)

Igra ROMY SCHNEIDER

Kino na Uččinah

predvaja danes 31. t. m. z za-
četkom ob 15. uri Paramount
film:L'UOMO CHE UCCISE
LIBERTY VALANCE

(Mož, ki je ubil Liberty Valance)

Igrajo:

JAMES STEWART
IN JOHN WAYNEV ponedeljek, 1. aprila ob
18. uri poslušati film:L'UOMO CHE UCCISE
LIBERTY VALANCE

KINO «IRIS» PROSEK

predvaja danes 31. t. m. z začetkom ob 16. uri zabavni Cine-
mascope barvni film:

MADAME SANS GENE

Igrajo: SOPHIA LOREN, ROBERT HOSSIN in MARINA BERTI

KINO «BELVEDERE» NA OPČINAH

predvaja danes 31. t. m. z začetkom ob 15. uri Technicolor film:

I FIGLI DEI MOSCHETTIERI

(Sinovi musketirjev)

Igrajo: CORNEL WILDE in MAUREEN O'HARA

Radio Trst A

8.00: Kolodari; 8.30: Poslušali bo-
ste; 9.00: Kmetijska oddaja; 9.30:
S pesnjico na planine; 10.00: Orke-
ster Hans Carste; 11.15: Oddaja za
mladeniče; nato Veseli harmoni-
ke; 12.00: Slovenska nabožna pe-
sem; 12.30: Glasba po želji; 13.00: Glasba
po želji; 14.45: Vokalni duet
Kos-Pentot, vodi Oskar Kjueter; 15.00:
Portret v miniaturo; Oscar Val-
dombini; 15.40: Jam Session; 16.00:
Popolninski koncert; 17.00: Za
smeh, dobro voljo; 17.30: Zbor
tolmilskega učiteljskega; 9.30: Za-
bavni zvoki; 10.00: Prenos RL; 10.30:
Operne arije; 11.00: Vojvo-
dina, zbirka Jugoslavije; 11.15: Po-
je Jimmy Fontana; 11.30: Parada
orkestror; 12.10: Glasba po že-
lji; 12.45: Lankla glasba; 12.50:
Glasba po želji; drugi del; 13.10:
Zabavna glasba; 13.15: Domače pe-
sme in melodije; 13.30: Prenos RL; 13.45:
Sport; 13.50: Glasbeni li-
terarni; 13.55: Prenos RL; 14.15:
in 22.40: Plesna glasba; 23.00: Pre-
nos RL.

Trst

9.30: Kmetijska oddaja; 12.00:
Plesne; 12.15: Mladinski dogodki;
12.30: Glasbeni program; 14.00:
12.15: campanone.

Koper

7.15 in 7.40: Jutranja glasba;
8.00: Prenos RL; 8.40: Domače vi-
de; 9.00: Reportaža; 9.15: Zbor
tolmilskega učiteljskega; 9.30: Za-
bavni zvoki; 10.00: Prenos RL; 10.30:
Operne arije; 11.00: Vojvo-
dina, zbirka Jugoslavije; 11.15: Po-
je Jimmy Fontana; 11.30: Parada
orkestror; 12.10: Glasba po že-
lji; 12.45: Lankla glasba; 12.50:
Glasba po želji; drugi del; 13.10:
Zabavna glasba; 13.15: Domače pe-
sme in melodije; 13.30: Prenos RL; 13.45:
Sport; 13.50: Glasbeni li-
terarni; 13.55: Prenos RL; 14.15:
in 22.40: Plesna glasba; 23.00: Pre-
nos RL.

Nacionalni program

6.30: Vreme na ital. morjih; 7.10:
Almanah; 8.30: Ital. narodne pes-
mi in plesi; 8.30: Kmetijska odda-
ja; 11.25: Roditeljski krožek; 13.25:
Pevski motivi; 14.00: Haidend
koncert; 14.30: V nedeljo skupaj;
15.45: Ansambel Bruna Martina; 15.55:
Peppina di Caprija in Marina Ma-
rinija; 16.15: Sport; 17.45: Radijs-
ka igra; 19.15: Sportni dnevniki;
19.45: Glasbeni program; 20.25:
Roman Giuseppe Rovinija; »Cen-
to anni; 21.00: Orkestri p. v. R.

Radio Trevisan

Trst, Via S. Nicolò 21, tel. 24-018
Popravila: Via Delle Milizie 3,
telefon šte. 76-276čanje za Afriko; 11.50: Veseli ritmi;
13.15: Zabavna glasba; 13.30: Za
naso vas; 14.05: Koncert; 15.15:
Godala v ritmu; 15.30: Marjan Ko-
zina; Na južno stran; 15.34: Vio-
linist Viktor Pikaizen; 16.00: Hu-
moreska tedna; 16.20: Orkestra
povekanti; 16.45: Nogometna tek-
ma Belgija-Jugoslavija; 17.30:

Radio Trevisan

Trst, Via S. Nicolò 21, tel. 24-018
Popravila: Via Delle Milizie 3,
telefon šte. 76-276

Radio Trevisan

čanje za Afriko; 11.50: Veseli ritmi;
13.15: Zabavna glasba; 13.30: Za
naso vas; 14.05: Koncert; 15.15:
Godala v ritmu; 15.30: Marjan Ko-
zina; Na južno stran; 15.34: Vio-
linist Viktor Pikaizen; 16.00: Hu-
moreska tedna; 16.20: Orkestra
povekanti; 16.45: Nogometna tek-
ma Belgija-Jugoslavija; 17.30:

IZ POROČILA UPRAVNEGA SVETA

Na občnem zboru Kmečke banke
so ugotovili vsestranski napredekPovečanje vlog in investicij - V primerjavi s prejš-
njim letom se je promet zvečal za 30 odstotkov

Kmečka banka r. z. o. o. j. v Gorici
je imela v nedeljo 17. marca redni
letni občni zbor, na katerem so
prebrali izpovedi upravnega sveta
in nadzorstva, odobrili obračun za
leto 1962 ter razdelili čisti dobiček.

Sejo je otvoril predsednik g. An-
ton Ternoviz, ki je pozdravil vse
prisotne, imenoval tajnika občnega
zboru in dva skrutiniratorja ter pre-
bral poročilo upravnega sveta.

Iz tega poročila, ki se uvodoma
ukvarja z vsedravnim stanjem go-
spodarstva in kreditnega sektorja,
povzemamo osnovne misli o razvo-
ju gospodarstva v naših krajih.
Predvsem se omenja opuščanje
kmetij, pojav, ki je zelo običen na
Krašu in v Brdih. V teh krajih
skoraj ni družine, ki ne bi imela
vsaj po enega člana zaposlenega v
industriji, trgovini ali pomožnih
službah. V industriji se opaša viden
napredek z investicijami domačega
in tujega kapitala, predvsem na
področju Tržica. Trgovina je do-
živela v preteklem letu nadaljnji raz-
mah. Jugoslovanski državljani, ki
se v vedno večji meri orientirajo
na gorško tržišče, že postajajo
kupci kakovitejšega blaga. Ko se
je predsednik dotaknil splošnih tr-
govinskih zvez med Italijo in Jugo-
slavijo, je z zadovoljenjem ugotovil,
da je zavod, kljub skromni možno-
sti, dosegel zadovoljive uspehe v
zunanji trgovini, tako v okviru
splošnega in krajevnega spora-
zuma, kakor tudi pri izvažanju nove-
ga spoznanja o sejni »Alpe-Adria«.

Nadalje je predsednik podal pre-
gled bilance, iz katere izhaja, da
je bilo združeno premoženje vred-
no 24 milijonov lir, sestavljeno iz
13.151 deležev v nominalni vredno-
sti, iz 13 milijonov lir glavnice ter
iz 11 milijonov lir rezerv.

Vloge znašajo 422 milijonov, in si-
cer 242,8 milijona hranilnih vlog, in
179,7 pasivnih tekočih računov, s

poviškom 104,9 milijona, odnosno
33 odstotkov več kot v prejšnjem
letu. Največji je povešek na vezane
vloge.

S povečanjem vlog so bile zavod-
u podane možnosti krepitve investicij
v prid malih in srednjih pod-
jetij v industriji in trgovini ter po-
možnih tvrdk in delavstvu v skup-
ni višini 254 milijonov, kar je 21 od-
stotkov več kot prejšnje leto. Če
se dodajo še zavodovi vrednostni
papirji, znašajo investicije 317 mil-
ijonov. V prometu je bilo 4.000
eskomptiranih menic (400 milio-
nov), inkasno 5.202 menic (332 milio-
nov), izstavljenih je bilo 430 kro-
žnih čekov za 211 milijonov. Čisti
dobiček 2,8 milijona so razdelili
delničarjem, upravnemu svetu, do-
bodnim ustanovam, večidel (2
milijona), pa so dali v rezervni
sklad.

Predsednik Ternoviz se je ob
koncu zabavil namestcem Fran-
cu Gravarju in Francu Percu, ki
sta stopila v pokoj, za njuno vest-
no delo.

Predsednik nadzornega odbora
Ivan Princič je z zadovoljstvom u-
gotovil, da je poslovno leto upo-
telo poteklo, saj se je v primeri s
prejšnjim prometom povečal sko-
raj za 30 odstotkov. Zahvali se je
predsedniku, upravnemu odboru in
ravnatelju ter vsem osebam, ki so
pri pomoci k dosegu takšnega uspe-
ha ter predlagal odobritev bilance,
ki so jo prisotni soglasno potrdili.

V torek obravnava
goriskega proračuna

V torek 2. aprila se bo ponov-
no sestel občinski svet v Gorici.
Seja se bo začela ob 21. uri. Uvo-
doma bo odborik za javna dela

IZPRED GORIŠKEGA OKRAJNEGA SODIŠČA

V eni noči je za zabavo
ukradel dva motociklaSenat je Jacopicha obsodil zaradi
kraje in vožnje brez šoferske knjižice

Pred goriskim okrožnim sodi-
ščem se je zagovarjal 27-letni Ma-
rio Jacopich s Svetogorske ceste
133. Tožil so ga, da je v noči od
11. na 12. decembra lanskega le-
ta ukradel v Gorici dva moto-
cikla. Najprej se je usedel na
vespo Daria Bufonija, ki je bila
ustavljena pred njegovim biva-
liščem; se isto noč, nekaj ur ka-
sneje, pa je Jacopich sedel na
lambieto Guerrina Gasperinija, ki
jo je nezaklenjeno imel pred sta-

novanjem. Kvesturi ni bilo težko
priti storišču na sled, kakaj Jaco-
pich je že poprej kazal nagnjenja,
ki jih je kvestura dobro poznala,
po nezakonitem uporabljanju tu-
jih motornih vozil. Prijavila ga
je sodišču, kjer se je v petek
moral zagovarjati. Jacopich je za-
vil obtožnico, češ da je obe vo-
zili ukradel, ampak je sodnikom
pojasnil, da se je motociklov po-
lastil samo zato, da bi z njimi na-
pravil kratko potovanje.

Ker je sodišče Jacopicha še ob-
sodilo zaradi podobnega prekrška,
se je branilec odv. Bernot zavzel,
da bi ga sodišče obsodilo samo za-
daradi nadaljevanja kaznivnega de-
janja. Sodišče je branilec predlog
sprejelo in obsodilo Jacopicha na
en mesec zapora zaradi kraje in
dva meseca pripora za vožnjo brez
šoferske knjižice.

V Štandreu
so pokopali
Aloja Nanuta

Prejšnjo nedeljo popoldne je
številna množica vaščanov poko-
pala Aloja Nanuta, starega 76
let, iz Štandreža. Pokojnik je za-
pustil ženo, ki vodi gostilno: Mo-
lar, in tri sinove. Nanuta so vsi
vaščani spoštovali. Po pokopu je
bil, kakor vsi železničarji sloven-
ske narodnosti, službeno preme-
ščen v notranjost Italije, kjer je
preživel dolga leta. Njegova dru-
žina je stalno čitala naš list od
prvih let njegovega izhajanja. Ob
hudi izrubi izrekamo sožalje pri-
zadeti družini.

Danes v Štandreu
Juventina proti Isontini

Danes se bosta na nogometnem
igrišču v Štandreu srečali Juven-
tina in Isontina. V prvem sre-
čanju je Juventina zmagala s 6-0.
Vse kaže, da se hočejo igralci
Isontine oddolžiti za poraz. To na-
laga trenerju Kovaciču še prav
posebno odgovornost. Tekma bo
popoldne na igrišču v Štandreu
bo odigrana v okviru diletan-
skega prvenstva druge kategorije.

Jug. televizija

9.30: Kmetijska oddaja; 10.00:
Otvoritev avto ceste v Smederevu;
11.00: Matineja RTV Ljubljana;
11.30: »Stekel pes« - zgodba;
17.30: Porobilja; 17.35: »Glasba v
noči« - melodijski igrani film;
19.00: Mednarodno pialavno sre-
čanje; 20.00: TV dnevnik; 20.45:
»Muzej voženih lutka« - zabav-
na oddaja; 21.45: Naši glasbeni
umetniki - klarinetist Miljenko
Stefanović; 21.55: Porobilja; Na
kanalu 9 (Sljeme) 11.30: »Denis«
- pokoraz - zgodba za otroke.

Ponedeljek, 1. aprila 1963.

18.30: Porobilja; 18.35: »Nevarnost
v džungli« - zgodba za otroke;
19.00: »Anno 3000« - slovenski tu-
kovni film; 19.15: Mala TV univer-
za; 19.30: TV obzorik; 20.00: TV
dnevnik; 20.30: Sportni pregled;
20.45: Aleksander Obrenović;
»Sončno z dežjem« - TV drama;
21.45: TV tribuna; 21.55: Porobilja
in šahovski komentar.

Ponedeljek, 1. aprila 1963.

18.30: Porobilja; 18.35: »Nevarnost
v džungli« - zgodba za otroke;
19.00: »Anno 3000« - slovenski tu-
kovni film; 19.15: Mala TV univer-
za; 19.30: TV obzorik; 20.00: TV
dnevnik; 20.30: Sportni pregled;
20.45: Aleksander Obrenović;
»Sončno z dežjem« - TV drama;
21.45: TV tribuna; 21.55: Porobilja
in šahovski komentar.

Goriško-beneški dnevnik

S SEJE OBČINSKEGA SVETA V GORICI

Kdaj bodo pritrdili napise
na slovenske šolske zgradbePo izjavah odbornika Lupierija se urejuje
zadeva s podvozom pri prehodu Rdeča hiša

V petek zvečer je bila seja ob-
činskega sveta v Gorici, za katero
pa med svetovci ni vladala kdo-
ve kakšno zanimanje, saj jih je
manjkala skoro polovica. Posve-
čena je bila pretežno resolucijam
in interpelacijam. Odbornik Lu-
pieri je zagotovil svetovalcu PSI,
predlagatelju resolucije, o ureditvi
podvoza na prehodu Rdeča hiša,
ki je prenehal, da se zadeva ure-
juje. Na vrsto je prišla tudi re-
solucija KPI (predlagatelj dr. Bat-
tello), naj se tudi levičarskim
strankam omogoči uporaba dvorane
»Petrača«, ki jo je Lega Na-
cionalne prevzela v upravo od fi-
nančnega ministrstva. Podžupan
dr. Gallarotti, ki je v odsotnosti
dr. Poterzi vodil sejo, je zavrnil
strankino zahtevo, češ da se ne
more vtiikati v delovanje Lega
Nazionalne. S tem v zvezi je sve-
tovalac Zuliani (PSI) predlagal

zgraditve občinske dvorane, ki naj
bi služila potrebam vseh strank.
Za resolucijo KPI so glasovali sve-
tovci KPI in PSI, proti MSI,
PLI in KD, vzdržali pa so se SDZ
in FSDI.

V nadaljevanju seje so odobrili
nametstev varnostnih prometnih
znamen na cestah v bližini šol.
Svetovalec dr. Sancin je s tem v
zvezi vprašal odbor, kdaj bodo
namestili naslovne napise na slo-
venske šolske zgrade. V mestu. Od-
bornik dr. Gallarotti je svetoval-
čevu vprašanje vzel na znanje,
medtem ko je svetovalec Fabrisin
(KD), ravnatelj italijanske šole v
Ločniku, pripomnil, da mu je ob-
čina KPI, ki jo vprašali, poslala
nov in še večji napis namesto
prejšnjega, ki ga je rja uničila.
Iz njegovih besed sklepamo, da je
zadeva zelo preprosta. Zakaj torej
občina doslej še ni namestila na-
pisov, čeprav je bila na to opozor-
jena že šestletnik? Če ni težav
za italijansko šolo v Ločniku, jih
ne bi smelo biti niti za slovenske.

ODLOČITEV ZVEZE TRGOVCEV GORIŠKE POKRAJINE

Podražitev kave in pijač
v kavarnah in barih

Kava pri mizici bo od jutri dalje stala 70 lir

Z jutrišnjim dnem bodo pričele
veljati nove cene v kavarnah, ba-
rih in prodajalnih sladolede, ki
jih je določila Zveza trgovcev go-
riške pokrajine.

Na podlagi tega cenika bo kava
pri točnici mizi še vedno stala
40 lir, pri mizici pa 70 lir, mali
»capuccino« 45-70 lir, »cappuccino«
60-80 lir, kava s smetano 70-
100 lir, navaden čaj 60-80 lir, mle-
ko 50-60 lir.

Kozarec vina 40-50 lir, mali ko-
zarec piva 80-100 lir, veliki koza-
rec 160-200 lir, posebno inozemsko
pivo 170-220 lir, Coca-Cola 90-120
lir, Orans

ŠPORTŠPORTŠPORT

Svetovno prvenstvo v košarki

Zaključni del prvenstva od 16. do 25. maja v Rio

Izločilne tekme bodo v treh mestih

RIO DE JANEIRO, 30. — Trinajst držav — Argentina, Kanada, Francija, Združene Države Amerike, Japonska, Mehika, Italija, Jugoslavija, Sovjetska zveza, Urugvaj, Peru, Portoriko, Brazilija, ki brani svetovni naslov in je istočasno privediteljica, se bodo udeležile letošnjega svetovnega prvenstva v košarki, ki bodo maja meseca v Braziliji.

Kot je znano, bi moralo biti svetovno prvenstvo decembra lani v Mami. Turnir za svetovni naslov pa je odpadel, ker so filipinski vladni organi vztrajali, kljub številnim prošnjam, pri diskriminacijskem sklepu, da ne izdajo vstopnih vizumov igralcem jugoslovanske reprezentance. Mednarodna košarkarska zveza je zaradi odložitve izvedbo svetovnega prvenstva in ga poverila Braziliji. Izločilne tekme bodo v treh mestih in sicer v Curitiba v državi Parana, Belo Horizonte v državi Minas Gerais in v Niteroiu v državi Rio.

Otvoritev prvenstva bo 10. maja ob 22.30 po italijanskem času na stadionu Maracanazinho v Rio de Janeiro. Dan kasneje, to se pravi 11. maja, bodo reprezentance odpotovala v mesta, kjer bodo nastopile v izločilnih skupinah. Izločilne tekme bodo 12., 13. in 14. maja. 16. maja se bo v Rio de Janeiro začel zaključni del prvenstva, ki se bo z enim samim dnevom odmora zaključil 25.

PLAVANJE

CLEVELAND, 30. — Donna De Varona se je danes med plavalnim prvenstvom Amerike odločila njeni najbližji tekmi Sharon Finerman. De Varona je v finalu plavanja na 440 jardov v štirihi slah zmagala s 4'34"3, s čimer je za 5"6 izboljšala ameriški rekord in je dosegla tudi najboljši čas na svetu v kratkem bazenu.

Izd medzvezne tekme B reprezentanc
FRANCIJA - ITALIJA
na II. strani

NOGOMET DANES ALI GA

ATALANTA-L. R. VICENZA
Righetti
FIORENTINA-COMO
Varazano
MILAN-JUVENTUS
Jonni
MODENA-CATANIA
Adami
NAPOLI-VENEZIA
Campanati
PALERMO-GENOA
Ubardella
SAMPDORIA-INTER
Lo Bello
SPAL-MANTOVA
De Marchi
TORINO-BOLOGNA
Marchese

MADALOSSO

dobite vsakovrstno POHISTVO otroške VOZICE
žimnice — originalne PERMAFLEX — Cene, ugodne

HOTEL "SLON"

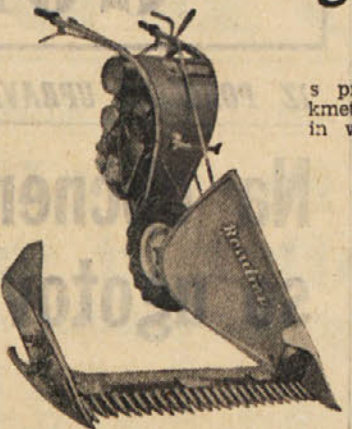
LJUBLJANA Rtova 10. tel. 20644, 20645 (Jugoslavija)
Opazovanje spuščenega javnost na naše usluge, ki jih nudimo v kletni restavraciji, kjer si lahko postržete s hladnimi in toplimi malicami, kosom in večerjo iz domačih specialitet po zelo pristopnih cenah.
Hotel vam nudi 177 modernih ležišč, v modernu urejeni hotelski restavraciji vam nudimo vse domače in tuje specialitete. Dnevno večerini koncert v kavarni. V nočnem baru se lahko vsak večer zabavate ob prijetnih zvokih in mednarodnem arhištemskem programu.
Sprejemamo rezervacije za manjše in večje družbe. Telefon 20-641-44.

vznak in ko sem poskusil se, sem ostal brez sape. Odprl sem usta, da bi kriknil Lesu, vendar nisem mogel niti šepniti.
«Kaj je, Jack?» je dejal Les. Okrenil je glavo in me pogledal. Ves sključen sem se vzel na kolena, držeč se z obema rokama za žleode.
«Kaj je s teboj, Jack?» je dejal Les. «Te je brenčila?»
Les je bil s hrbotom obrnjen proti meni in ni videl, kakšno mi je zgodila Jenny.
«Seveda me je brenčila,» sem dejal s šibkim glasom, «toda meni se zdi, kot bi me bila brenčila mulla. Vso sapo mi je vzel.»
«Pa ji sedi na noge,» je dejal Les. «Potem te ne bo mogla več brenčiti.»
Stekel sem proti potoku in se vrnil z dvojno pestjo rumenega blata. Ko sem ga grabil iz potoka, je sikaloje zapiskalo in zamrdelo je huje kot v svinjskem hlevu. Naslaga v potoku je razširila odvraten smrad. Bilo so sicer polomije, ne veje in blato, vendar je bil vonj neznošen.

Potegnil sem obleko z Jenny in jo zagnal v grmovje, da se ne bi umazala. Lesu je uspelo, da je držal njene roke in ji sočasno pokrtil uste, ker Jenny zdaleč ni bila tako močna kot jaz ali Les.
«Perilo ima na sebi, Les,» sem dejal.
«Seveda ga ima,» je dejal Les. «Vsa dekleta oblačijo perilo. Zato so tudi tako mehkužna.»
«Menda ne meriš name,» sem dejal in ga pogledal.
«Govorim o njej,» je dejal Les. «Vem, da uporablja spodnje perilo, ker tvoji tako želi, toda dekleta ga sama rada oblačijo. Niso rada brez njega. Zato so dekleta tako mehkužna.»
«Prav,» sem dejal. «Vendar ne postajaj nesramen, včeraj bom...»
«Nič ne boš, zato molči. Pojdi in jo sleči.»
«Ali jo bova slekla do gola?» je dejal Les.
«Seveda,» je dejal Les. «Saj jo marava. Ne moreva je namazati, če je ne slečeva, mar ne?»
«Vem,» sem dejal. «Kaj pa, če pride stari Howes sem do in nas vidi...»
«Kdo se je boji starega Howesa? Jaz že ne.»
Po nadaljnji borbi z Jenny, ko sva ji slednjo slekla perilo, je dejal Les, da je ne more več držati. Sopilal je, kot bi bil tekel pet milj brez počitka.

Tvrdba Ing. E. RIGHI

TRST - TRG GOLDONI 9
TEL. 94-022

s preko 40-letnim delovanjem na kmetijskem področju nudi kmetom in vrtnarjem najnižje cene, prvovrstna semena: vsakovrstne kmetijske orodje in stroje, brizgalke, sredstva proti rastlinskim zajedalcem in proti glivičnim boleznim, piščance in krmo.

EKSKLUZIVNI ZASTOPNIK

motornih kosilnic in motornih lopat «RONDINE», motokultivatorjev «SIMAR» ter «COFUNA», naravnega in osušenega gnoja 7 prahu.

R.E.D.A.T.A. Trst, Ul. F. Severo št. 5 b - Tel. 31893

nudi priznane akumulatorje (baterije) S.A.F.A. in vse elektroavto predmete in nadomestne dele
Novi lastnik LISJAK (LISIANI) se v tej vlogi priporoča

SPLOŠNA PLOVBA PIRAN

vzdržuje z modernimi tovornimi potniškimi ladjami

redno pruzo Jadran-Južna Amerika — via Zahodna Afrika (Rijeka Split, Napoli, Genova, Marseille, Casablanca, Dakar, Conakry, Takoradi, Tema, Rio de Janeiro, Santos, Montevideo, Buenos Aires)
redno linijo okoli sveta (iz Jadrana v Indijo, Indonezijo, Japonsko, ZDA — Zahodna obala sredozemske luke)

TER NUDI
ladjske prevoze po vsem svetu z modernimi tovornimi ladjami od 8000 do 18.000 ton nosilnosti.
Za vse informacije se obrnite na upravo podjetja Splošna plovba Piran, Zupaničeva ulica 24, in na naše agente po vsem svetu.
Telegrami: Plovba Piran Telex: 035-22, 035-23
Telefoni: 72-170 do 72-177

Obiščite kmetijsko trgovino

AGRARIA

na OPČINAH, Narodna ulica št. 53 - Tel. 221-321
in v TRSTU, v Ulici Udine št. 23 - Tel. 36-258

- Pri nas dobite: koncentrirana krmila za živino po zelo nizkih cenah, sredstva proti rastlinskim zajedavcem in boleznim, razne vrste semen, sadike, kmetijske stroje ter umetna gnojila

- ★ Televizorji - Radio aparati
- ★ Pralni stroji in vsi elektrogospodinski
- ★ predmeti najboljših znamk

«Universaltecnica»

TRST, Corso Garibaldi št. 4, tel. 41234 - 90191

Jugoslovanskim kupcem pošiljamo fco. naslov

ERSKINE
CALDWELL:

INDIJANSKO POLETJE

«Zakaj je ne bi potapljal?» To jo bo prestrašilo, da ne bo več metala vejevja v potok. Pa tudi tožariti si naju ne bo več upala.
«Bojle bo, da je ne potaplja,» Les, sem dejal. «Se spominš, kako sva potapljala Biscu? Kmalu bi bil utonil. Ne želim si, da bi se kaj takega še enkrat zgodilo.»
Les je malo pomislil in opazoval Jennyjini hrbet. Vse čas je brcala in praskala, toda ni namazala mogla do zivega in drzila sva jo tako, da se ni mogla osvoboditi.
«Dobro,» je dejal Les. «Namazala jo bova torej z blatom. To je prav tako dobro kot potapljanje in jo bo izuščilo: pa tudi čvekanje jo bo minilo.»
«Tožarila naju bo kljub temu, zato morava dobro izkoristiti priliko. Morda vsaj potem ne bo več metala vej v našino kopališče.»
«Ne bo naju tožarila, ko bo-

va opravila z njo,» je dejal Les. «Nikomur ne bo povedala; niti staremu Howesu. Potapljanje in mazanje z blatom vedno učinkuje na čvekanje.»
«Prav,» sem dejal. «Storila bova tako. Res, zaslužila je, da jo potapljava, namazeva z blatom ali kaj podobnega. Do tega je morala priti in zdi se mi, da sva midva kot nalašč poklicana, da se lotiva tega posla. Stavil bi, da se lotiva tega posla nadlegovala, ko bova opravila z njo.»
Les je položil Jenny na tla ob bregu potoka, ji sklenil roke za hrbtom in tiskal njen obraz v zemljo da ne bi delala hrupa. Moral ji je sedeti za vrat, da ni mogla kričati.
«Sleci ji obleko, Jack,» je dejal Les. «Imam jo. Dokler jo držim, nama ne more pobegniti.»
Sklenil sem se, da bi potegnil obleko z nje, pa me je z vso močjo brenčila z obema nogama v žleode. Padel sem

in se vleklo v vodo. Les je bil s hrbotom obrnjen proti meni in ni videl, kakšno mi je zgodila Jenny.
«Seveda me je brenčila,» sem dejal s šibkim glasom, «toda meni se zdi, kot bi me bila brenčila mulla. Vso sapo mi je vzel.»
«Pa ji sedi na noge,» je dejal Les. «Potem te ne bo mogla več brenčiti.»
Stekel sem proti potoku in se vrnil z dvojno pestjo rumenega blata. Ko sem ga grabil iz potoka, je sikaloje zapiskalo in zamrdelo je huje kot v svinjskem hlevu. Naslaga v potoku je razširila odvraten smrad. Bilo so sicer polomije, ne veje in blato, vendar je bil vonj neznošen.

Prijel sem jo za roke, ji z dlanjo pokril usta in ji sedel za vrat. Les je pograbil veliko pest blata in ga zagnal vanjo. Blato ji je prileto na trebuh, da je bil silšati, kot bi deska udarila po vodi. Vrgel je še eno pest, da je pljusnilo povsod naokoli.
Medtem ko je Les tekel k potoku po naslednji tovor blata, sem obrnil Jenny, da bi jo lahko namazal po hrbtu. Ni se več upirala, toda bal sem se izpustiti njene roke in odmakniti dlan z njenih ust. Ko sem jo obrnil, je negomno oblezala na tleh in tudi z nogami ni več brcala.
«To jo bo izuščilo,» je dejal Les, ko se je vrnil s polnima rokama blata. «Ze dolgo si je to razluzila; morda jo bo odvrglo od tozarjenja.»
Spustil je blato Jenny na hrbet, odhitel in prinesel še eno zalogo.
«Razmaži to, dokler ne pri nesem naslednjega tovara, Jack,» je dejal. «Morava jo obvladati, da ne bo več metala odmirnih vej v potok; pa tudi obrekovala naju ne bo več.»
Segel sem po blatu in ga z eno roko razmazal po Jenny-nem hrbtu, po nogah in rokah ter po ramenih. Pazil sem, da

to zdaj ni bilo več bodeče in ko sem z njim mazal, je bilo mehko in gladko. Ob premikanju svoje roke sem občutil, da je bilo njeno telo mnogo mehkeše od mojega, nekateri deli pa so bili izredno mehki. Ko sem ji mazal splozko blato po prsih, je bilo vse tako gladko in nežno, da sem se bal ponovnega dotika na tem mestu. Bežno sem ji pogledal v obraz in videl sem, da me opazuje. Po izrazu na njenem obrazu sem občutil nenadoma, da se ne jezi nad najinim ravnanjem. Na misel mi je celo prišlo, da bi se pustila mazati od mene, kakor dolgo bi jaz hotel, če ne bi bil navzoč Les.
«Kaj delaš, Jack?» je dejal Les. «Malce nenavadno je to tvoje mazanje.»
«Dovolj ima, Les. Prenehajva zdaj z mazanjem. Naj odide domov.»
«Kaj je s teboj?» je dejal Les in mrko pogledal. «Saj se nisva opravila z njo. Se eno plast blata morava spraviti nanjo.»
Ko je Les to dejal, me je pogledala Jenny s široko razprtimi očmi. Ni bilo potrebno, da mi pove glasno, kaj je hotela povedati.
«Dovolj je bilo, Les,» sem de-

jal. «Dekle je. Za dekleta je to dovolj.»
Ne vem zakaj, toda nekako sem vedel, da čuti Les enako kot jaz, samo da tega ni hotel priznati. Zdal, ko sva jo slekla in jo vso namazala z blatom, sva se spomnila, da je Jenny dekle. Ravna sva z njo kot s fantom, toda bila je vendarle dekle.
«Nama ljubiš, da ne boš povedala, če te zdaj izpuščijo?» jo je vprašal Les.
Jenny je prikimala in Les je odmaknil roko z njenih ust. Ob sva pričakovala, da nama bo zdaj povedala, kaj namara storiti in kaj bo pričakovala drugim o najinem početju. Toda v trenutku, ko sva jo izpuščila, je naglo sedla in se brez besede poskušala zakriti z rokama.
Brž ko sva videla, da ne namerava poklicati starega Howesa, sva z Lesom stekla k potoku in se na glavo potopila v vodo. Potem sva počlenila, da sta samo najini glavi moli iz vode, ter si pričela spirati blato.
Jenny naju je gledala, zakrivajoč se, kolikor je mogla. Se vedno ni spregovorila besede.
(Nadaljevanje sledi)

UREDNIŠTVO: TRST — UL. MONTECCHI 6-II. TELEFON 93-808
letna 1800 litr., polletna 3500 litr., celoletna 6400 litr. — FLR: v tednu
Stritarjeva ulica 3 I, telef. 21-928, tekoči račun pri Narodni banki v

IN 94-638 — Poštni prenos 559 — POPRUŽNICA GORICA: Ulica S. Pelitoo 1-II, Tel. 33-82 — UPRAVA: TRST — UL. SV. FRANCISKA št. 20 — Tel. št. 37-338 — NARODNINA: mesečna 650 litr. — Vnaprej: četr-
tinski 2000 litr. — Za FLR: ADIT, DZS, Ljubljana
Ljubljani 600-14-603-86 — OGLASI: Cene oglasov: za vsak mm v širini
Odgovorni urednik: STANISLAV RENKO — Izdaja in tiska Založništvo tržaškega tiska, Trst

letna 1800 litr., polletna 3500 litr., celoletna 6400 litr. — FLR: v tednu
Stritarjeva ulica 3 I, telef. 21-928, tekoči račun pri Narodni banki v